

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 21.12.1970, sp. zn. 7 Tz 47/70, ECLI:CZ:NS:1970:7.TZ.47.1970.1

Číslo: 27/1971

Právní věta: I. Jestliže jednáním popsaným v ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) až d) zák. č. 150/1969 Sb. způsobil pachatel jediným skutkem na cizím majetku škodu převyšující 1500 Kčs, nejde o přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., nýbrž o trestný čin nebo o souběh trestných činů, když v důsledku různosti forem jednání nebo vlastnictví, ve kterém byl poškozený majetek, je třeba skutek posoudit podle několika ustanovení trestního zákona. O souběh trestných činů a ne o souběh několika přečinů podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. půjde v takovém případě i tehdy, když jednotlivými formami jednání popsanými pod písm. a) až d) § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. nebo na majetku v různých formách vlastnictví byla způsobena škoda, která jednotlivě nepřevyšuje 1500 Kčs.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 21.12.1970

Spisová značka: 7 Tz 47/70

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Majetek v socialistickém vlastnictví, Přečiny, Trestný čin

Předpisy: 150/1969 Sb. § 3 odst. 1 písm. a
§ 3 odst. 1 písm. b
§ 3 odst. 1 písm. c
§ 3 odst. 1 písm. d

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27/1971 sb. rozh.

I. Jestliže jednáním popsaným v ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) až d) zák. č. 150/1969 Sb. způsobil pachatel jediným skutkem na cizím majetku škodu převyšující 1500 Kčs, nejde o přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., nýbrž o trestný čin nebo o souběh trestných činů, když v důsledku různosti forem jednání nebo vlastnictví, ve kterém byl poškozený majetek, je třeba skutek posoudit podle několika ustanovení trestního zákona.

O souběh trestných činů a ne o souběh několika přečinů podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. půjde v takovém případě i tehdy, když jednotlivými formami jednání popsanými pod písm. a) až d) § 3 odst.

1 zák. č. 150/1969 Sb. nebo na majetku v různých formách vlastnictví byla způsobena škoda, která jednotlivě nepřevyšuje 1500 Kčs.

II. K výkladu ustanovení § 1 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. v souvislosti s ustanovením § 3 odst. 1 téhož zákona.

III. Při ukládání souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zák. musí být dřívější odsuzující rozsudek o jiném trestném činu pachatele pravomocný. Jestliže tento rozsudek ještě nenabyl právní moci, soud rozhodující později vyčká s rozhodnutím, až se dřívější rozsudek stane pravomocným.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 21. 12. 1970, [7 Tz 47/70.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek samosoudce okresního soudu v Bruntále z 15. dubna 1970 sp. zn. 3 Ta 28/70, jímž byl mladistvý K. P. uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. a přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. a odsouzen za to podle § 132 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců podmíněně na zkušební dobu tří roků, přičemž byl současně zrušen výrok o trestu v rozsudku okresního soudu v Bruntále z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70. Věc vrátil okresnímu prokurátorovi v Bruntále k novému projednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Rozsudkem samosoudce okresního soudu v Bruntále z 15. dubna 1970 sp. zn. 3 Ta 28/70 byl mladistvý K. P. uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. a přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., které spáchal tak, že v noci na 5. února 1970 rozbil úmyslně kusem cihly výkladní skříň prodejny potravin v Olomouci na tř. Osvobození 20 a způsobil tak škodu ve výši 1492,- Kčs a z výkladní skříně odcizil nejméně jednu láhev likéru Klášterní tajemství a dva ovocné džusy v hodnotě nejméně 84,60 Kčs, to vše ke škodě podniku Potravin Olomouc. Za to byl podle § 132 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců. Výkon trestu odnětí svobody byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 82 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu tří roků. Podle § 35 odst. 2 tr. zák. byl zrušen výrok o trestu v rozsudku okresního soudu v Bruntále z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70.

Tento rozsudek okresního soudu v Bruntále nabyl právní moci v řízení před soudem prvního stupně. Generální prokurátor ČSR podal proti rozsudku okresního soudu v Bruntále z 15. dubna 1970 sp. zn. 3 Ta 28/70 ve lhůtě šesti měsíců od jeho právní moci, jak uvádí ustanovení § 272 tr. ř., stížnost pro porušení zákona. Uvádí v ní, že okresní soud nesprávně považoval hodnotové kritérium uvedené v ustanovení § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. o přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví za jediné rozlišující hledisko stanovící hranici mezi trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., případně trestným činem poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák. a přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. Podle námitek stížnosti pro porušení zákona okresní soud v Bruntále pominul, že přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zákona č. 150/1969 Sb. je čin vykazující znaky uvedené v tomto ustanovení jen tehdy, není-li vzhledem k stupni jeho nebezpečnosti pro společnost trestným činem se zřetelem na ustanovení § 1 odst. 1, § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. a § 3 odst. 4 tr. zák.

Okresní soud v Bruntále měl hodnotit závažnost činu spáchaného 5. února 1970 a stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost v souvislosti s rozsahem a závažností předcházející majetkové trestné

činnosti ml. P., která je předmětem odsuzujícího rozsudku téhož soudu z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70. Při takovém postupu měl okresní soud uvážit mimo jiné i to, že mladistvý P. se dopustil posuzovaného činu, ač věděl, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání pro předcházející závažnou trestnou činnost namířenou zejména proti majetku v socialistickém vlastnictví a že ho neodradilo od provedení nového činu ani to, že byl ve vazbě při vyšetřování předchozí trestné činnosti a byl z ní propuštěn na svobodu z toho důvodu, že jako mladý člověk dal svým projevem najevo, že si uvědomil negativní dosah svých činů a slíbil, že v budoucnu je nebude opakovat. Podle námitek stížnosti pro porušení zákona tyto okolnosti případu zvyšují stupeň nebezpečnosti posuzovaného činu pro společnost na úroveň trestného činu poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., i když škoda způsobená jednotlivými útoky nedosahuje částky 1500,- Kčs. Podle námitek stížnosti pro porušení zákona byl zákon porušen i v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, a to z toho důvodu, že v rozporu s ustanovením § 314a odst. 2 tr. ř. konal řízení samosoudce, ačkoliv v daném případě měl být uložen souhrnný trest a dřívější trest ve věci vedené u téhož okresního soudu pod sp. zn. 3 T 21/70 byl uložen v řízení před senátem. Kromě toho okresní soud pochybil i tím, že v napadeném rozsudku uložil souhrnný trest odnětí svobody, ačkoliv rozsudek okresního soudu v Bruntále v dřívější citované věci nebyl v době ukládání souhrnného trestu v právní moci. Generální prokurátor ČSR navrhol v závěru stížnosti pro porušení zákona, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným rozsudkem byl porušen zákon v ustanovení § 3 odst. 1, 4, § 35 odst. 2, § 132 odst. 1 písm. a), § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák., v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř., § 314a odst. 2 tr. ř., aby napadený rozsudek okresního soudu v Bruntále zrušil a tomuto soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl společně s trestní věcí téhož soudu vedenou pod sp. zn. 3 T 21/70.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Jednou z důležitých záruk správného zjištění skutečného stavu věci a správného užití hmotného práva je důsledné dodržování procesních předpisů.

V daném případě nebylo v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, postupováno v některých směrech podle zákona.

Nejvyšší soud ČSR zjistil z obsahu spisu, že okresní prokurátor v Olomouci podal na mladistvého P. návrh na potrestání pro přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. a pro přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., které spáchal tak, že v noci na 5. února 1970 rozbil záměrně kusem cihly výkladní skříň prodejny podniku Potraviny v Olomouci, tř. Osvobození 20, a odcizil odtud lihoviny v hodnotě 352,20 Kčs a tak způsobil uvedenému podniku na zařízení prodejny škodu ve výši 1492,- Kčs a odcizením zboží další škodu ve výši 352,20 Kčs.

Okresní soud v Olomouci postoupil podle § 295 tr. ř. návrh na potrestání mladistvého P. okresnímu soudu v Bruntále usnesením z 19. března 1970 sp. zn. 2 T 38/70.

Podle ustanovení § 314c odst. 1 písm. e) tr. ř. samosoudce po obdržení návrhu prokurátora na potrestání vrátí věc prokurátorovi, jestliže se ve věci mělo konat přípravné řízení.

Samosoudce okresního soudu v Bruntále nepostupoval podle uvedeného ustanovení a nezkoumal, zda výsledky objasňování shrnuté v návrhu na potrestání mladistvého P. odůvodňují posouzení jeho činu jako přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a), d) zák. č. 150/1969 Sb., či zda v daném případě nepřichází v úvahu posouzení skutku obsaženého v

návrhu na potrestání jako trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák. v souběhu s trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Správné zhodnocení této právní otázky bylo závislé na správném výkladu a aplikaci znaků skutkové podstaty přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. Skutková podstata uvedeného přečinu je tzv. alternativní skutkovou podstatou, která je ve srovnání s alternativní skutkovou podstatou trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 tr. zák. širší o alternativní znak uvedený v ustanovení § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. Nutným důsledkem této úpravy skutkové podstaty přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 cit. zák. je, že u jednotlivých útoků tvořících jeden skutek je třeba sčítat jednotlivé škody způsobené na majetku v socialistickém a osobním vlastnictví jednotlivými formami jednání uvedenými v alternativních znacích ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) až d) zák. č. 150/1969 Sb.

V daném případě podle návrhu na potrestání jednání mladistvého P. namířené proti majetku v socialistickém vlastnictví záleželo ve dvou útocích, z nichž první útok naplňoval znaky skutkové podstaty přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. a druhý útok alternativní znak skutkové podstaty téhož přečinu podle § 3 odst. 1 písm. a) cit. zák. Součet škod způsobených oběma útoky přesahoval hranici 1500 Kčs požadovanou citovaným zákonným ustanovením o uvedeném přečinu, a proto v daném případě nepřicházelo v úvahu posouzení zmíněného činu jako přečiny (správně jediného přečinu) proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a), d) zák. č. 150/1969 Sb. pro nedostatek formálního znaku skutkové podstaty „škoda nepřevyšující 1500,- Kčs“, ale jako trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák. v souběhu s trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Souběh obou uvedených trestných činů je odůvodněn tím, že mladistvý P. způsobil při vloupání do zmíněné prodejny úmyslným poškozením výkladní skříně škodu, která nebyla ve srovnání s hodnotou odcizených věcí podřadnějšího významu, ale naopak byla významným prostředkem k spáchání trestné činnosti postížené druhým ustanovením. Z uvedeného důvodu nepřichází v daném případě v úvahu zásada tzv. faktické konzumpce, která by v daném případě nevystihovala skutečnou povahu a stupeň nebezpečnosti činu mladistvého P. pro společnost.

Samosoudce okresního soudu v Bruntále měl tedy na podkladě uvedených úvah a po zjištění, že v předmětné věci nebylo konáno přípravné řízení a byl podán jen návrh na potrestání podle § 314c odst. 1 písm. e) tr. ř., vrátit věc prokurátorovi s upozorněním, že je třeba konat ve věci přípravné řízení a podat obžalobu.

Také výsledky dokazování provedeného v hlavním líčení prokazovaly, že součet škod způsobených jednak poškozením výkladní skříně podniku Potravin Olomouc, jednak odcizením alkoholických nápojů a dvou džusů ke škodě uvedeného podniku převyšoval částku 1500,- Kčs. Tato skutečnost sama o sobě vylučovala při správné aplikaci ustanovení § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., možnost posuzovat jednání mladistvého P. jako dva přečiny (správně jeden přečin) proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a), d) cit. zák., a proto samosoudce okresního soudu v Bruntále měl nejpozději v hlavním líčení na základě jeho výsledků postoupit věc podle § 221 odst. 1 tr. ř. prokurátorovi s upozorněním, že je třeba provést přípravné řízení a podat na mladistvého P. obžalobu pro trestné činy.

I kdyby však součet škod způsobených jednak poškozením výkladní skříně zmíněné prodejny, jednak odcizením zboží z tohoto objektu ke škodě zmíněného socialistického podniku nedosáhl hranice 1500,- Kčs, nepřicházelo by v úvahu posouzení jednání mladistvého P. jako přečinu proti majetku v

socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a), d) zák. č. 150/1969 Sb., se zřetelem na stupeň nebezpečnosti tohoto jednání pro společnost.

Samosoudce okresního soudu v Bruntále pochybil při právním posuzování zjištěného činu mladistvého P. také tím, že nesprávně považoval hodnotové kritérium uvedené v ustanovení § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. o přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví za jediné rozlišující hledisko stanovící hranici mezi trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., případně trestným činem poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. a) tr. zák. a přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. o přečinech je přečinem zaviněný pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v tomto zákoně a jenž nedosahuje stupně společenské nebezpečnosti trestného činu.

Podle ustanovení § 13 odst. 1 tohoto zákona u přečinů uvedených v tomto zákoně platí obdobně ustanovení obecné části trestního zákona s odchylkami, které se netýkají ustanovení § 3 odst. 4 tr. zák. o stupni nebezpečnosti činu pro společnost. Z těchto ustanovení tedy vyplývá, že i jednotlivá ustanovení o přečinech podle zák. č. 150/1969 Sb. jsou vybudována na materiálním pojetí, tj. na pojetí stupně nebezpečnosti činu pro společnost. To tedy znamená, že pro rozlišení mezi majetkovými trestnými činy a přečinem nejsou rozhodující je formální znaky jednotlivých ustanovení trestního zákona a § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., ale také stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.

Podle ustanovení § 3 odst. 4 tr. zák. stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou.

Významnou okolností spoluurčující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je osoba pachatele. Okresní soud měl v daném případě na podkladě úplného objasnění věci uvážit i to, že mladistvý P. se dopustil vloupání do prodejny podniku Potravin v Olomouci v krátké době po provedení stejné trestné činnosti ve větším rozsahu a sestávající z několika útoků proti objektům podniků socialistického obchodu a socialistického pohostinství. Okresní soud měl proto po zjištění této skutečnosti hodnotit závažnost činu spáchaného 5. 2. 1970 a nebezpečnost osoby mladistvého P. pro majetek v socialistickém vlastnictví v souvislosti s rozsahem a závažností jeho předcházející majetkové trestné činnosti, která byla předmětem odsuzujícího rozsudku téhož soudu z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70. Okresní soud v Bruntále měl přihlídnout mimo jiné i k tomu, že mladistvý P. se dopustil nového činu, ač věděl, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání pro jeho dřívější závažnou trestnou činnost namířenou převážně proti majetku v socialistickém vlastnictví a že ho neodradilo od provedení posuzovaného činu ani to, že byl za vyšetřování dřívější trestné činnosti ve vazbě a že z ní byl propuštěn na svobodu vzhledem k svému postoji k spáchané trestné činnosti, jímž dal najevo, že si uvědomil dosah svých protispoločenských činů a že v budoucnu je nebude opakovat. Tyto okolnosti významné pro správné stanovení stupně nebezpečnosti činu mladistvého P. pro společnost okresní soud v Bruntále nezjistil, neboť v hlavním líčení neprovedl dokazování v potřebném rozsahu, zejména neopatřil si trestní spis týkající se dřívější trestné činnosti mladistvého P. (sp. zn. 3 T 21/70 okresního soudu v Bruntále) a neprovedl důkaz přečtením jeho příslušných částí.

Kdyby samosoudce okresního soudu zjistil a všestranně zhodnotil všechny uvedené skutečnosti, musel by dojít k závěru, že stupeň nebezpečnosti činu mladistvého P. pro společnost dosahuje úrovně předpokládané trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestným činem poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle §

136 odst. 1 písm. a) tr. zák., a že tedy nepřichází v úvahu jeho posouzení jako přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., i kdyby způsobená škoda nedosahovala částky 1500,- Kčs.

Nejvyšší soud ČSR zjistil, že v řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byly porušeny procesní předpisy i tím, že řízení konal samosoudce, ačkoliv v daném případě měl být mladistvému P. uložen souhrnný trest podle § 35 odst. 2 tr. zák. a dřívější trest ve věci vedené u okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 3 T 21/70 byl uložen v řízení před senátem. I posléze uvedenou okolnost mohl samosoudce okresního soudu zjistit na podkladě provedení důkazů přečtením příslušných částí uvedeného trestního spisu o dřívější trestné činnosti mladistvého P.

Samosoudce okresního soudu v Bruntále se dopustil pochybení i v dalším směru.

Z ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., které ukládá soudu zjistit skutečný stav věci, vyplývá pro soud povinnost, aby mimo jiné pečlivě zjišťoval a hodnotil všechny okolnosti, které mají vliv na uložení správné výměry a druhu trestu. Samosoudce okresního soudu v Bruntále vycházel v daném případě z předpokladu, že ml. P. má být uložen souhrnný trest podle zásad uvedených v ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. vzhledem k tomu, že odsuzoval mladistvého P. za přečiny proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a), d) zák. č. 150/1969 Sb., které spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek okresního soudu v Bruntále z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70. Samosoudce okresního soudu pochybil při uvedeném postupu tím, že nezjišťoval v daném případě splnění všech náležitostí, které požaduje ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. o ukládání trestu za několik trestných činů, zejména zda odsuzující rozsudek okresního soudu v Bruntále z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70, který byl vyhlášen v dřívějším řízení, nabyl právní moci. Splnění této podmínky, že totiž dříve uložený trest byl uložen pravomocně, umožňuje soudu určit souhrnný trest podle § 35 odst. 2 tr. zák. podle zásad uvedených v ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. a správně posoudit hlediska ustanovení § 31 a násl. tr. zák. rozhodná pro výměru a druh trestu u sbíhajících se trestných činů (přečinů). Je proto třeba, aby soud, který rozhoduje o zbývajícím trestném činu (přečinu) vyčkal, až odsuzující rozsudek soudu, který rozhodl dříve, se stane pravomocný. Nezachování tohoto požadavku vedlo by vzhledem k možnosti změn předchozího rozsudku v odvolacím řízení k nežádoucím komplikacím. Trestní řád také nepřipouští, aby soud rušil nepravomocné rozhodnutí jiného soudu, jemuž není nadřízen, přičemž nutnosti vyčkat právní moci předchozího rozsudku nasvědčuje i zásada presumpce nevinny (§ 2 odst. 2 tr. ř.).

Samosoudce okresního soudu v Bruntále nedbal uvedeného požadavku a uložil v daném případě mladistvému P. souhrnný trest odnětí svobody, aniž zjišťoval, zda odsuzující rozsudek okresního soudu v Bruntále z 12. března 1970 sp. zn. 3 T 21/70 nabyl v době ukládání souhrnného trestu v napadeném rozsudku právní moci. Samosoudce okresního soudu v Bruntále mohl provést důkaz přečtením příslušných částí trestního spisu vedeného pod sp. zn. 3 T 21/70 u okresního soudu v Bruntále a tím mohl zjistit, že předcházející citovaný rozsudek okresního soudu v Bruntále dosud nenabyl právní moci, a že je tedy nutno při rozhodování o zbývajícím trestném činu (přečinu) vyčkat jeho právní moci.